

КЪСНА ЕСЕНЬ

Пакъ премина плодно лѣто
презъ мъгливи планини,
въ жълти багри е полето,
че слана слани, слани...

Птици пѣстри отлетѣха,
стигнали сж вече Ниль.
Тукъ, надъ схлупенитѣ стрѣхи,
вѣтъръ стрѣвно е завиль.

Дребенъ дѣждъ презъ сива риза
се процежда и шуми; —
късна есенъ стене въ грижа
надъ гори и равнини...

И отъ мрачнитѣ завеси
литватъ бѣлитѣ звезди,
а врабцитѣ подъ навеса
зимна пѣсень въ хоръ редятъ!

Василь Дунавски

